

искать да бжда работливъ.

Спрѣха по-нататкъ до дъ-
нера на старъ джбъ. Диви пче-
ли бѣха събрали пити медъ.

— Вземи и едно крилце отъ
пчелитѣ! То ще направи да
бжде възнаграденъ всѣкога тру-
дътъ ти и ти ще работишъ съ
радостъ и наслада.

— Благодаря, добро джудже!
Азъ искамъ съ радостъ да уча.

Петьо сложи въ торбичката
и второто крилце.

Джуджето все вървѣше на-
предъ. Гледаше нагоре и тър-
сѣше нѣщо между клонитѣ на
дърветата.

— Ето, тукъ. Спри, Петьо!
Тукъ има лястовично гнѣздо.
Ще ти подаря перце отъ ля-
стовичка. То ще те направи
бързъ и неуморенъ, като нея
— всѣкога навреме да изпъл-
нявашъ работата си и да не
оставяшъ днешната работа за
утре. Да бждешъ доволенъ
отъ труда си и да имашъ сладка
почивка.

— А ето и славея, пѣвецътъ
на гората. Давамъ ти перце и
отъ него. Да бждешъ надаренъ,
като него, но и скромнъ, като
него . . .

Джуджето водѣше Петя все
по-навжтре въ гората. Звън-
четата на шапката му звън-
тѣха и бѣлата му брада ясно
се очертаваше въ нощта.

— Отиваме при гължбитѣ.
Искамъ да ти дамъ перце и
отъ тѣхъ. Сърдцето ти ще се
изпълни съ доброта, ти ще оби-
чашъ и жалишъ всички.

— Но азъ и безъ туй оби-
чамъ много мама, татка и дру-
гарчетата си . . .

— Ахъ, не само тѣхъ! И дру-
гитѣ и другитѣ . . . всички хо-
ра, по цѣлата земя . . . всички,
които нѣматъ подслонъ, които

